

Forfatter: Christian Frederik

Titel: BREV TIL: Anker, Carsten Tank FRA: Christian Frederik (1814-04-02)

Citation: Christian Frederik: "BREV TIL: Anker, Carsten Tank FRA: Christian Frederik (1814-04-02)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 27. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L002155169000014.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

14.

Christianiad. 2. April 1814.

Inat ankom Løitnant Falsen fra Danmark og medbragte Depecher fra Kongen af Danmark. De underrettede om en Note, skreven af den østerrigske Minister i det svenske Hovedkvarter, som meget taler om Kongen af Danmarks Fare ved firefold Modkabaleren af Østerrige, Rusland, Preussen og England garanteret Traktat (sic). Der hentydes paa, at man var overbevist om, at franske Intriger har Del i Norges Beslutning, og at de endnu er virksomme i Kjøbenhavn.

De bør ingen Brevskaber til Napoleon have ihænde. Andet: Det er væsentligt at vide, om England ved ny Garanti har forsikret Sverige [at faa] Norge?

Kongen af Danmark skildrer dernæst Norges ulykkelige Forfatning og underretter mig om Tawasts Fordringer, nemlig først, at jeg skulde bestemmes en vis Tid, inden hvilken jeg skal erklære mig, om jeg vil vende tilbage eller faa mine Eiendomme konflskerede og frakjendt Successionen til Tronen.

Al Handel og Korntilførsel skulde forbydes Norge. Tredie: Alle danskfødte, som ei straks vender tilbage — deres Eiendomsret konfiskeres. Hvilket Kongen har besvaret saaledes: „at jeg nemlig har desavoueret [misbilliget] din Handlemaade. I Hensyn til Handelen har jeg sagt, at uden denne kunde vi ikke eksistere, og at jeg ei indsaa, at vi ei skulde handle paa Norge, naar de Svenske ikke engang hindrer det fra deres egne Havne, og i Hensyn til Embedsmændene da var Terminen bestemt til 1. Mai, at de skulde bestemme sig, og derved maatte det forblive." Hvortil han føier: „at naar de allierede Magters Fortrolighed indløber, og jeg først er bleven Konge, da vil min Udelukkelse fra Danmarks Trone blive en næsten uundgaaelig Følge, thi ellers bliver den hele Traktat en Nullitet.“

s. 28. „Betænk dette!" bliver han ved, „hvor skrækkelig min Stilling bliver for mit Fædreland, for den hele kongelige Slegt. Søg derfor hver Leilighed til at løsrive [dig] fra en Fare, der overgaar alle. Maaske Rigsforsamlingen kunde frembyde Leilighed dertil.“

Han raader og beder mig forskaffe det norske Folk de bedst mulige Vilkaar og dernæst at vende tilbage til Danmark under Venskab og Fortrolighed.

Jeg bar svaret, som De af vedlagte ser, at den Post om at vende tilbage er tilføiet for at trøste.

Efter Falsens Forsikring er Kongen af Danmarks Forfatning høist ulykkelig, og Danmark trues med Opløsning, men jeg formaar ikke at redde det, førend jeg faar reddet Norge.

Jeg har havt den store Ubehagelighed at maatte arrestere Admiral Lütken, fordi Admiralen erklærede mig, efter modtagne Ordres at maatte gjøre sit muligste for at afseile med Briggerne, endog med Magt, og fordi han vægrede sig baade for at sværge Norges Sag eller for at nedlægge sin Kommando med den ham affordrede Erklæring, at han ei vilde øve Void mod min bestemt ytrede Villie, at Briggerne ei tillodes at seile, skjønt jeg iøvrigt kjender dem at være Kongen af Danmarks Eiendom.

Samme Erklæring har jeg affordret de øvrige Søofficerer, og de fornødne Sikkerhedsforanstaltninger er truffne mod Briggernes Afseiling.

De norskfødte sværger, haaber jeg, til Gorges Sag, og jeg vilde inderlig ønske, at de danskfødte gav deres Erklæring, hvorefter de uden videre kunde afreise til Danmark. Hvad Virkning dette uundgaaelige Skridt vil have, kan ei med Bestemthed forudsiges; imidlertid vil det dog vise de Allierede, at vi ei stiller under Dække med Kongen af Danmark.

Thygeson er ankommen til Kjøbenhavn og er bleven vel modtagen af Kongen af Danmark.

De vil ikke tabe af Sigte, om man i Tiden kan faa Laan kontraheret i England, hvilket jeg dog neppe vil kunne bestemme noget om uden Rigsforsamlingens Minde. Ved at sætte Dem i Forbindelse med Konsul Konow vil De, om fornødent, søge at aabne Kredit i England til Sikkerhed for hollandske Huse, som s. 29 maatte entrere i Kornspekulationer. Glodt Krudt fra England, Salpeter og Svovl, hvilke tvende Artikler maatte sendes til Bergen eller Christiania, vil ogsaa være vigtigt for Norge at erholde.

Afskrift af Skrivelser til den nordamerikanske Præsident og denne Stats Konsul i Norge vedlægges.

De maa endeligen sende mig Afskrifter af mit Brev til Prinsregenten, som jeg desværre ei har beholdt tilbage, da De reiste.

Christian Frederik.